

РЕШЕНИЕ

№ 253

гр. Пловдив, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Розалия Кр. Шейтанова

Членове: Миглена Р. Маркова
Силвия Люб. Алексова

при участието на секретаря Анелия Ас. Деведжиева
в присъствието на прокурора Костадин Д. Паскалев
като разглежда докладваното от Миглена Р. Маркова Въззивно
административно наказателно дело № 20225300600887 по описа за 2022
година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

Образувано е по жалба на адв.Г.К. защитник на обв. Н. Т.Д. срещу
Решение №716/05.04.2022г. постановено по АНД № 1293/2022г. по описа на
ПРС, IX-ти н.с.

С Решение №716/05.04.2022г. постановено по АНД № 1293/2022г. по
описа на ПРС, IX-ти н.с., обвиняемият Н. Т. Д. е признат за виновен в
извършване на престъпление по чл. 343 ал.1 б.“б“, вр. с чл.342 ал.1 от НК,
като на основание чл. 78а от НК е освободен от наказателна отговорност и му
е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000лв. На осн.
чл.78а ал.4, вр. с чл.343г вр. с чл. 343 ал.1 б.“б“, вр. с чл.342 ал.1 от НК вр. с
чл.37 ал.1 т.7 от НК, на обв. Д. не е наложено наказание лишаване от право да
управлява моторно превозно средство.

На осн.чл.189 ал.3 от НПК обвиняемият Н.Д. е осъден да заплати
направените по делото разноски в размер на 738лв. по сметка на ОД на МВР

Пловдив.

Веществените доказателства по делото – 2бр. оптични носители – дискове е постановено да останат по делото за срока на неговото съхраняване.

Срещу постановеното решение е постъпила жалба от адв.Г.К., с която се иска да се отмени решението, като неправилно и необосновано. Сочи се, че е нарушен материалния закон и е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила в досъдебното и съдебно производство, касаещи допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата и доказателствените средства. Твърди се, че е нарушено и правото на защита на обвиняемия. Искане за решението на РС-Пловдив да бъде отменено и да се постанови ново, с което обв.Д. да бъде признат за невиновен.

В производството пред въззивната инстанция адв.К. и обв. Д. поддържат жалбата си като пледират да бъде отменен атакувания съдебен акт, тъй като пътно транспортното произшествие е настъпило по вина на пострадалия, който грубо е нарушил правилата за движение. Изложени са съображения, че ако пострадалия ги бе спазил, обв.Д. е щял да премине безпрепятствено кръстовището на жълта светлина на светофарната уредба, поради което и се твърди, че не е налице виновно поведение на обвиняемия.

Обв.Д. в съдебно заседание поддържа становището на защитника си, като сочи, че пострадалото лице като водач на моторно превозно средство е изпреварвало отстрани спрелите автомобили, изчакващи зелен светофар, поради което и той не го е възприел и не е могъл да отреагира своевременно на възникналата опасност. Моли да бъде отменено решението и да бъде оправдан по предявеното му обвинение.

Представителят на ОП-Пловдив счита постановеният съдебен акт за правилен и законосъобразен и моли да бъде потвърден. В пледоарията си сочи, че събраните във въззивното производство гласни доказателства потвърждават изложената в Постановлението на РП-Пловдив фактическа обстановка, поради което и не следва решението да бъде отменено и делото да бъде върнато на прокурора.

Пловдивският окръжен съд, след като обсъди доказателствата по делото, изразеното от страните в протеста и пред настоящия съдебен състав и съобразно правомощията си по чл. 313 и чл.314 от НПК, като провери изцяло правилността на решението по посочените от страните основания и извън тях,

намира и приема за установено следното:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, подадена в срок, от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу подлежащ на обжалване по реда на глава XXI от НПК съдебен акт. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Настоящият съдебен състав счита, че в хода на съдебното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на постановения съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първостепенният съд. Наведените в тази насока възражения на защитата за нарушено право на защита на обвиняемия предвид отказа на първостепенния съд да разпита непосредствено и устно свидетелите от досъдебното производство делото е процесуално нарушение, което е отстранено от въззивната инстанция с оглед правомощията ѝ по чл.315 от НПК.

За да постанови решението си, Пловдивският районен съд е възприел за установена по несъмнен и категоричен начин следната фактическа обстановка:

Обвиняемият Н. Т. Д. е роден на *****г. в гр. Пловдив, живущ на адрес *****, българин, български гражданин, с висше образование, пенсионер, неосъждан, ЕГН *****, правоспособен водач на моторно превозно средство.

На 17.08.2020г., малко преди 20:00 часа, обвиняемият Д. управлявал лек автомобил марка „Рено“, бял на цвят, с рег. № ***** по ул. „Преслав“ в гр. Пловдив, като се придвижвал в посока север-юг към кръстовището с ул. „Гладстон“. По същото време – на 17.08.2020г., малко преди 20:00 часа, по ул. „Гладстон“ в посока изток-запад към кръстовището с ул. „Преслав“, управлявайки мотоциклет марка „Пиаджо“ с рег. №*****, се движел свидетелят С. К.. Пътната обстановка била нормална, времето било ясно, топло и сухо, като въпреки сравнително късния час все още била налице обилна дневна светлина. Асфалтовото покритие на кръстовището между ул. „Гладстон“ и ул. „Преслав“ било технически изрядно, без „дупки“ и неравности, с положена отчетлива маркировка. Кръстовище било Т-образно и

регулирано със светофарна уредба, като особеност на последната бил фактът, че по направления 2Н и 3Н по обозначението на светофарната циклограма (явяващи се съответно направление на движение на обвиняемият Д. от ул. „Преслав“ към кръстовището с ул. „Гладстон“ в посока север-юг и направление на движение на свид. К. от ул. „Гладстон“ към кръстовището с ул. „Преслав“ в посока изток-запад) жълтият сигнал на светофара се застъпвал- светел едновременно.

Наближавайки Т-образното кръстовище между ул.„Гладстон“ и ул. „Преслав“, обвиняемият Д. се приготвил да предприеме маневра „ляв завои“ в източна посока по ул. „Гладстон“. Скоростта му на движение била около 36 км/ч. Когато управляваният от него автомобил се намирал на разстояние около 23,49м. от стоп линията на кръстовището, важащият за него сигнал на светофарната уредба се сменил от „зелен“ на „жълт“. Обвиняемият бил длъжен да спре, като имал и техническата възможност да го стори, без това да създаде опасност за движението, но въпреки това той продължил движението си и около 2,4 секунди след светването на жълтия сигнал навлязъл в кръстовището, завивайки наляво.

В това време свидетелят К. също наближавал кръстовището с намерението на продължи направо по ул. „Гладстон“. Лентите за движение в неговата посока били две. Първоначално за превозните средства, движещи се в тази посока, светел червен сигнал на светофара. Поради това във всяка от двете ленти в изчакване да светне зелен сигнал били спрели един зад друг по няколко леки автомобили. Възползвайки се от факта, че управлява мотоциклет и в нарушение на правилата за движение по пътищата, свид. К. преминал между тях, движейки се по разделителната линия между двете ленти. Така заобиколил автомобилите в лявата лента отдясно, а тези в дясната лента – отляво. В момента, в който приближил непосредствено стоп линията на кръстовището, сигналът на светофара се сменил от „червен“ на „червен+жълт“. Виждайки това, свидетелят К. продължил движението си към кръстовището, без да спре, макар да бил длъжен и да имал възможността да го стори. Скоростта му на движение била около 29 км/ч. Така и двамата водачи на моторни превозни средства– обв. Д. и св. К. – навлезли в кръстовището на жълт, респ. на червен+жълт сигнал на светофара, чието едновременно светване и в двете направления бил съществен недостатък на организацията на движението във въпросния район.

Поради едновременното навлизане и на двете превозни средства в кръстовището, по средата му настъпил неизбежен удар между предната част на управлявания от свидетел К. мотоциклет „Пиаджо“ и предната лява част на управлявания от обвиняемия Д. лек автомобил „Рено“.

В резултат от удара и непосредствено последвалото го падане на земята, свидетелят К. претърпял травматични увреждания на десния си крак, изразяващи се в счупване на шийката на скочната кост, счупване на пета ходилна кост и счупване на малкопищялния глезен. Към момента на настъпване на сблъсъка сигнала на светофарната уредба по направлението на обвиняемия бил червен, а по направлението на пострадалия – зелен.

Първостепенният съд е приел заключението на изготвената в хода на досъдебното производство съдебно медицинска експертиза № П - 163/2020 г., от чието заключение се установява, че при настъпилото ПТП на 17.08.2020 г. на свид. С. К. са му били причинени следните увреждания: счупване на шийката на скочната кост, счупване на пета ходилна кост и счупване на малкопищялния глезен на десния долен крайник, които довели до трайно затрудняване на движението на десния долен крайник, представляващо средна телесна повреда по смисъла на чл.129 от НК, както и телесни увреждания – охлузвания и кръвонасядания причинили му болка и страдание.

Обосновано е прието и заключението на извършената в хода на досъдебното производство авто техническа експертиза, според чието заключение причини за настъпването на ПТП са, че свидетелят К., при сигнал на светофарната уредба „червен+жълт“ не е спрял на стоп линията, а е навлязъл в кръстовището, както и че обв. Д., при сигнал на светофарната уредба „жълт“ не е спрял на стоп линията, а е навлязъл в кръстовището.

Гореизложената фактическа първостепенният съд е приел, че се подкрепя частично от обясненията на обв.Д. както и от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, приобщени на осн. Чл.378 ал.2 от НПК, а именно показанията на свидетелите: С. И. К., Р. З. М., С. С. Ш., Л. К. М., Ц. И. Ц., С. Г. З., И. Р. Д. и К. В. В., вещественото доказателство- запис от камерите на кръстовището, както и от събраните писмени доказателства и заключенията на изготвените СМЕ и АТЕ експертизи. Същите са обстойно разгледани от РС Пловдив, като е посочено, в коя част не се кредитират с доверие обясненията на обвиняемия и са изложени аргументи за това.

Пред въззивната инстанция е направено искане от защитника и обвиняемия да бъдат разпитани устно и непосредствено от съдебния състав всички свидетели от досъдебното производство, както и вещото лице изготвило АТЕ с оглед установяване на обективната истина по делото. Искането е уважено, поради което и въззивната инстанция проведе съдебно следствие, при която бяха разпитани свидетелите: С. И. К., Р. З. М., С. С. Ш., Л. К. М., Ц. И. Ц., С. Г. З., И. Р. Д. и К. В. В. и вещото лице М.. Така събраните доказателства следва да бъдат обстойно анализирани от съдебния състав в съответствие с изискванията на НПК.

Съдът кредитира с доверие показанията на свид. Ст. З., свид. И.Д. и свид.К.В. – служители на РСПБЗН Пловдив, които сочат че на инкриминираната дата са минали с пожарния автомобил по ул.“Гладстон“, видели са настъпило пътно транспортно произшествие между лек автомобил и мотоциклет и са спрели да окажат помощ на пострадалото лице. Ценят се с доверие показанията им, че е било светло, пострадалият бил в съзнание, светофарната уредба работела и те са ограничили движението на местопроизшествието, слагайки конуси, след което сигнализирали за ПТП-то, като на място пристигнали служители на МВР, както и спешна помощ. Ценят се с доверие показанията на свид.С.З. дадени в ДП, приобщени на осн. чл.281 ал.5 във вр. с ал.1 т.2 от НПК, относно: датата на деянието- 17.08.2020г., че пострадалия бил с каска на главата и че колегата му е уведомил диспечер за случилото се, въпреки че и след прочитането им, същият заяви, че няма спомен за тези обстоятелства с оглед изминалия период от време от деянието до разпита му в съдебната зала, но че към датата на разпита в досъдебното производство си е спомнял по – добре обстоятелствата свързани с инцидента. Съдът кредитира показанията на свид.И.Д. и свид.В. дадени в хода на досъдебното производство приобщени по реда на чл.281 ал.5 във вр. с ал.1 т.2 от НПК относно датата на деянието – 17.08.2020г. около 20.00часа. Изложените от свидетелите: З., Д. и В. факти кореспондират напълно с останалите събрани по делото писмени и гласни доказателства, поради което и се ценят с доверие от съдебния състав.

Кредитират се с доверие показанията на свид.К., в частта, относно мястото на инцидента, превозното средство което е управлявал, посоката на движение на обвиняемия, маневрите които е извършил- завой наляво, както и

механизма на настъпване на ПТП-то: удара на управлявания от него мотоциклет с предницата на колата на обвиняемия, падането на земята, настъпилите телесни увреждания и оказаната му помощ от служители на пожарната служба, които го вдигнали от платното и извикали бърза помощ. В тази им част показанията му кореспондират напълно със събрания по делото доказателствен материал и се ценят като достоверни и хронологично последователни.

Не се кредитират с доверие показанията на свид. К., че е бил спрял в платното си за движение и като първо превозно средство е тръгнал и навлязъл в кръстовището на зелен светофар, доколкото противоречат на показанията на свид. Ц.Ц., свид.Р.М., свид.С.Ш., приложената по делото циклограма на светофарната уредба и заключението на автотехническата експертиза, които категорично сочат, че е потеглил на жълт сигнал на светофарната уредба.

Ценят се с доверие показанията на свид. Р. М. дадени в хода на досъдебното производство, приобщени на осн. чл.281 ал.5 във вр. с ал.1 т.2 от НПК, които същия потвърди като достоверни след прочитането им. От същите се установява, че свид. М. и пострадалия са се движели в една и съща посока на движение, като пострадалия се е движел с мотоциклета си по разделителната линия между двете ленти на пътното платно, след което навлязъл в кръстовището на жълт светофар, а в това време в кръстовището бил навлязъл и лекия автомобил, управляван от обвиняемия, в който свид.К. се е ударил. Кредитират се с доверие и показанията му, че на пострадалия му е оказана помощ и са уведомени органите на реда. Съдебният състав счита, че показанията на свидетеля кореспондират напълно с показанията на свидетелите /с изключение на твърдението на пострадалия- свидетеля К., че е минал на зелено/ и заключението на изготвената АТЕ, поради което и се кредитират с доверие.

Кредитират се с доверие показанията на свид. С. Ш. дадени пред съдебния състав, в частта, в която излага обстоятелства свързани с посоката си на движение, управлявания от него автомобил, спирането му на стоп линията, за да изчака да светне зелен светофар позволяващ движението му, появата на пострадалия управляващ мотоциклет, който го изпревари отдясно и без да спре на стоп линията продължил движението си направо навлизайки в кръстовището. В тази им част показанията на свидетеля кореспондират

напълно с показанията на останалите разпитани по делото свидетели, заключението на АТЕ и записа от светофарната уредба, поради което и се ценят с доверие.

Не се кредитират с доверие показанията му дадени в съдебното заседание, че пострадалия е минал на зелено навлизайки в кръстовището, доколкото са диаметрално противоположни на показанията му от ДП, в които той е заявил, че пострадалия не е спрял на стоп линията и е минал на червено. След констатиране на противоречията и прочитане на показанията му на осн. чл.281 ал.5 във вр. с ал.1 т.1 от НПК свидетелят заяви, че не е давал такива показания при разпита му, но посочи, че е прочел протокола си за разпит и се е подписал, като е категоричен, че положения на протокола за разпит подпис срещу реквизита свидетел е негов. Изложеното обуславя извод у съдебния състав, че следва да се ценят показанията му дадени в досъдебното производство, че свид.К. не е спрял на стоп линията и е минал на сигнал на светофара не позволяващ влизането му в кръстовището, доколкото те са дадени непосредствено след деянието, когато спомена на свидетеля относно случилото се е бил по- силен.

Ценят се с доверие показанията на свид. Л. М. дадени пред съдебния състав, в които сочи, че е бил на мястото на инцидента при настъпване на ПТП-то. Чул е удара, видял е че е настъпило ПТП между лек автомобил и мотоциклет, за което е уведомил спрелите в близост служители на РПУ. Кредитират се с доверие и показанията му, че е предупредил хората на местопроизшествието да не местят мотоциклета до пристигането на органите на реда.

Съдебният състав цени с доверие показанията на свид.Ц. Ц. дадени в ДП, приобщени на осн. чл.281 ал.5 във вр. с ал.1 т.2 от НПК, които същата потвърди изцяло като достоверни след прочитането им. От тях се установява, че произшествието е настъпило на 17.08.2020г. в светлата част на денонощието, като е била спряла автомобила си първа в редицата от коли тъй като ѝ е светел червен светофар. Ценят се показанията ѝ, че когато в кръстовището навлязъл автомобила управляван от обв.Д., за нея е светел жълт сигнал на светофарната уредба. Тя видяла мотоциклета, управляван от пострадалия, който минал на жълт светофар, навлизайки в кръстовището без да спира, след което се ударил в колата на обв.Д.. Кредитират се с доверие и

показанията ѝ, че при удара паднал на земята пострадалия и мотоциклета му и едва тогава за свид. Ц. светнало зелено. Тези показания на свидетелката описват механизма на настъпване на пътно транспортното произшествие, както и датата му, кореспондират напълно с останалия събран по делото доказателствен материал, поради което и се ценят от съдебния състав с доверие.

В съдебното заседание след разпита на свидетелите бе изслушано заключението на вещото лице изготвило авто техническата експертиза, което съдът цени като компетентно изготвено, отговорило в пълнота на поставените му въпроси.

Така направеният анализ на показанията на свидетелите непосредствено разпитани от въззивния състав и приетото експертно заключение сочат, че правилно първостепенният съд е установил фактическата обстановка по делото и същата е аналогична на фактическите положения посочени в изготвеното от прокурора постановление, с което е сезиран съда.

При правилно установената фактическа обстановка, съдът счита, че е правилен и законосъобразен и правния извод на първостепенният съд, че обвиняемият Н. Т. Д. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението по чл.343, ал.1, б.б, вр. с чл.342, ал.1 от НК за това, че на 17.08.2020г. в гр.Пловдив в района на кръстовището между ул.“Преслав“ и ул. „Гладстон“ при управление на МПС - лек автомобил марка Рено с рег. № **** е нарушил правилата за движение, а именно: чл.6 ал.1 от ЗДВП- *участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка и чл.31 ал.7 т.4 от ППЗДВП - жълтата светлина означава „Внимание, спри!“*. Това не се отнася само за онези от водачите, които в момента на подаването на този сигнал, след като им е било разрешено преминаването, са толкова близо до светофара, че не могат да спрат, без да създават опасност за движението. При подаване на този сигнал на кръстовище водачите, които навлизат или се намират в кръстовището са длъжни да го освободят, като не спрял, а преминал през кръстовището при жълт сигнал на светофарната уредба, въпреки че е имал

възможност да спре без да създаде опасност за движението и по непредпазливост причинил на С. И. К. средна телесна повреда изравяща се в счупване на шийката на скочната кост, счупване на пета ходилна кост и счупване на малкопищялния глезен на десния долен крайник, довели до трайно затрудняване на движението на същия.

Правилни, подробни и обстойни са изложените от първостепенния съд мотиви, с които същият е приел, че са налице всички признаци на деянието от неговата обективна и субективна страна. Нарушаването на правилата за движение визирани в чл.6 ал.1 от ЗДвП и чл.31 ал.7 т.4 от ППЗДвП от обв.Д. са причинили пътно транспортното произшествие, при което свид. К. е паднал от управлявания от него мотоциклет и е настъпило телесното му увреждане. Обв. Д. е имал техническа възможност да избегне произшествието чрез предприемане на безопасно екстренно спиране, от момента в който сигнала на светофара за него се е сменил от зелен на жълт, като е можел да спре автомобила си преди стоп линията, без да навлиза в кръстовището на сигнал на светофарната уредба, който не му позволява навлизане в кръстовището. Това му поведение сочи на нарушение на правилата за движение по пътищата, които са в пряка причинно следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат, поради което и възражението на адв.К. и обв. Д. за липса на виновно поведение на обвиняемия не се възприемат. Действително и поведението на пострадалото лице – свид.К. е спомогнало за настъпване на ПТП-то, доколкото същият е навлязъл в кръстовището на жълт светофар удрайки се в колата на обвиняемия.

Пловдивският окръжен съд намира, че първоинстанционния съд правилно е приел, че в конкретния случай е приложима нормата на чл.78а от НК, допускаща освобождаване на лица от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. Отчетени са правилно индивидуализиращите отговорността на обвиняемия обстоятелства, предвид които е индивидуализирано административното наказание в минималния му размер, а именно в размер на 1000 лева.

Настоящият съдебен състав счита, че наложеното на обвиняемия наказание в минимален размер е съобразено с обществената опасност на деянието и дееца, съпричиняването на пострадалото лице и застъпването на жълтия сигнал на светофарната уредба в двете конфликтни направления на

движение на обвиняемия и пострадалия, поради което и в определения от първостепенния съд размер би постигнало целите на чл.36 от НК.

ПРС се е произнесъл правилно, съобразно разпоредбата на чл.189 от НПК и в унисон с ТР № 4/ 11.02.2014г. на ОСНК, относно направените по делото разноси. Пред настоящата инстанция са направени разноси в размер на 30лв. за изслушване на вещото лице М., които следва да бъдат заплатени от обвиняемия Д., съобразно чл.189 ал.3 от НПК.

С оглед на изложеното Пловдивският окръжен съд намира атакуваното решение за обосновано и съответно на събраните по делото доказателства. Не са налице основания за неговата отмяна или изменение, поради което трябва да се потвърди. Жалбата срещу него като неоснователна следва да се остави без уважение.

С оглед на изложеното и на основание чл.334 т.6 и чл.338 от НПК Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 716/05.04.2022г. постановено по АНД №1293/2022г. по описа на ПРС, IX – ти н.с.

На осн. чл.189 ал.3 от НПК осъжда обв. Д. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ОС-Пловдив сума в размер на 30лв.

Решението е окончателно и не подлежи на протест и обжалване.

Да се уведомят страните, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____